

Porušení předpisu § 58 (3) žel. dopr. ř. má proto za následek, že důkazní břímě při žalobách o náhradu škody pro úbytek váhy za přepravy podle § 84 žel. dopr. ř. se přesunuje. Nikoliv strana musí dokazovat, že zboží za přepravy ubylo, nýbrž na dráze jest, by dokázala, že odesílatel udal v nákladním listu váhu nesprávnou a že zboží za přepravy neubylo. Tak uznal nejvyšší soud již v rozhodnutí uveřejněném pod čís. 4303 sb. n. s. a nemá, proč by se odchýlil od této zásady v souzeném případě. Poněvadž dráha ani netvrdí, neřku-li prokázala nesprávnost váhy udané v nákladním listu, a názor odvolacího soudu, že břímě důkazní postihovalo žalobkyni, jest mylný, a poněvadž k další z § 87 žel. dopr. ř. čerpané, ale teprve v odvolacím řízení přednesené námitce žalované strany nelze pro její opožděnost přihlížeti, musil býti obnoven rozsudek prvního soudu, aniž bylo třeba se zabývatí ostatními dovolacími důvody.

Čís. 7779.

»Předloženými důkazy« ve smyslu § 396 a 398 c. ř. s. nejsou ty, jež soud prováděl v souběžném řízení o prozatímním opatření.

(Rozh. ze dne 11. února 1928, Rv I 1042/27.)

Žalobě manželky proti manželovi o placení výživného měsíčních 400 Kč vyhověl procesní soud první stolice rozsudkem pro zmeškání žalobní odpovědi potud, že přiznal manželce měsíčních 200 Kč. Odvolací soud vyhověl odvolání žalobkyně potud, že jí přiznal dalších 150 Kč měsíčně. Důvody: Žalobkyně tvrdila v žalobě, že je žalovaný rezníkem v K., že je zdrav, práce schopen a že vydělává měsíčně nejméně 1500 Kč. První soud bere tyto okolnosti, an žalovaný nepodal včas odpověď na žalobu, za pravdivé podle §§ 396 a 398 c. ř. s. a to právem, poněvadž k dopisu obecního úřadu v K. ze dne 16. února 1927 nelze při vydání rozsudku pro zmeškání vůbec přihlížeti. »Předloženými důkazy«, o nichž se mluví v § 396 c. ř. s., rozuměti je listiny k žalobě přiložené. Mimo to byla řečená zpráva obecního úřadu vyžádána jen za účelem rozhodnutí o návrhu na prozatímní opatření. Bere-li se však za pravdivé, že žalovaný vydělává měsíčně nejméně 1500 Kč, že je zdrav a práce schopen, jest přiznané výživné měsíčních 200 Kč příliš nízké, zejména když z předložených dotazníků vyplývá, že manželství stran je bezdětné. Soud odvolací pokládá za přiměřené výživné měsíčních 350 Kč, totiž přibližně čtvrtinu příjmů žalovaného.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaného.

Důvody:

Jako nesprávný po právní stránce napadá dovolání názor odvolacího soudu, že předloženými důkazy ve smyslu § 396 a 398 c. ř. s. míní zákon jen důkazy přiložené k žalobě. Dovolatel není v právu. Nelze poklá-

dati za předložené důkazy ty, jež soud prováděl v souběžném řízení o prozatímních opatřeních. Vždyť toto řízení není ani součástí sporného řízení, třeba že nahodile je vedl procesní soud, protože prozatímní opatření bylo navrženo za sporu. Také nelze výsledků řízení o tomto opatření beze všeho použítí ve sporu, nýbrž jen za podmínek obecných. V řízení o prozatímním opatření provádějí se důkazy bez účasti stran (§ 55, 402 ex. ř.), a nelze tyto důkazy považovati za provedené ve sporu samém ani za předložené důkazy ve smyslu § 396 c. ř. s. Zákon stanoví právní domněnku pravdivosti přednesu strany se dostavivší a to podle motivů zákona (odůvodnění vládní předlohy na str. 330 a násl.) proto, že pokládá za to, že žalovaný, jenž se nedostavil, nemá námitek proti žalobnímu přednesu, který jest mu znám z doručené žaloby. V důsledku toho právě nařizuje, by jej soudce pokládal za pravdivý. Žalobce, podávaje návrh na vydání rozsudku pro zmeškání, může se spolehnouti, že soud bude jeho žalobní tvrzení za pravdivé pokládati ve smyslu §§ 398 a 396 c. ř. s. a že nebude přihlížeti k důkazům, o kterých žalobce při podání návrhu ani nevěděl a jež si soud snad dodatečně opatřil. Tím by byl žalobce připraven o možnost je vyvrátiti. Právem proto odvolací soud v tomto případě uznal, že nelze přihlídnouti ku zprávám obecního úřadu. V tomto směru nelze mluvit o vadě odvolacího řízení.

Čís. 7780.

Ručení zaměstnavatele (za kočího) podle § 1315 obč. zák.

Zaměstnavatel ručí za nezdatnost pomocníka i když mu nebyla známa. Stačí, že zaměstnanec obstarával záležitosti zaměstnavatelovy, aniž by záleželo na tom, zda jednal podle příkazu, bez příkazu nebo proti příkazu zaměstnavatele. Zdatnost, pojem to právní, zahrnuje v sobě nejen technickou způsobilost ku svěřené práci, nýbrž i dostatečnou rozumovou schopnost a mravní spolehlivost. Není nevyhnutelně třeba, by se pomocník již dříve ukázal nezpůsobilým k pracím, jimiž byl pověřen.

K důkazu nezdatnosti stačí, že bylo dílo provedeno způsobem, jenž sám o sobě svědčí o nezdatnosti pomocníka a musí pak býti ponecháno odpůrci poškozeného, by tvrdil a dokázal, že vady díla nemají původ ani v technické nezpůsobilosti ani rozumové nedostatečnosti ani mravní nespolehlivosti pomocníkově, nýbrž v jiných s jeho nezdatností nespojitelných příčinách.

(Rozh. ze dne 11. února 1928, Rv I 1580/27.)

Žalobce utrpěl zlomeninu nohy tím, že kočí žalovaného opomenul utáhnouti brzdu u prázdného vozu připojeného řetězem k jinému vozu naloženému dřívím, čímž se stalo, že řetěz se přetrhl, prázdný vůz sjel stranou se silnice a zasáhl žalobce. Žalobě na náhradu škody bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto